

Uz pastāvēšanas pieciem
gadiem decembrī atskafjās
sporta klubs "Āsaīs".

JĀNIS GABRĀNS.

Nosaukums vedina domāt, ka uzsvars liks uz skrīšanas discipīnām, bet klubā jaunie atlēti startē ari citos vieglatletikas veidos. Godalgu skaita liecina, ka klubs nemifigi bijis uz augšupejoša vilja, un iegūto apbalvoto vietu skaita nemifigi audzis. Ja pirmajā gadā klubā atlēti izcīnīja 40 godalgas, otrajā to skaita saņiedz 60, tad 67, pēc gada – 68, bet šī gada kontūjā jau 91 godalgas.

Palīdz atraišit talantus

Kā ir sporta klubs "Āsaīs"? Kluba vadītājs Austrijs Ābolīgs sakā: "Tā ir vieta, kur dzīsim jauni sappi - mēri gatavojamies, atlēstām sevi un piedālīmies sacensībās ar citiem vieglatletiņiem gan no Latvijas, gan citām valstīm. Mums ir vairāki Latvijas jaunatnes čempioni un lieci mērķi nākotnei! Mums ir toli jaungātēji bēri - bet viju iepāsāsi talanti un neplaudoši šo talantu latīnā!"

Pasākuma dalībnieki ar video palīdzību varēja atcerēties atlēvības godas sasniegto, ieziņu piedziļvojušo treniņnotmetes Tatrās, kur klubā sportistū devušies jaunības vasaras. Kluba vadītājs un treneris A. Ābolīgs pāsniedza pateicības klubā atlēstājiem un sadarbošās partnēram, tostarp Amatas novada domes pārstāvētājam Eiflai Egilītei, Drabešas īnterpmātskolas direktoriem Sarmitei Čemmei, Česu Sporta skolas direktorei Ruditei Vanadzījai, jo klubā sportīsti ir arī sporta skolas audzēkņi. Samērot pateicību, E. Egilīte iepriecināja klubā sportīstus, pavaidēdam, ka uzsākti Drabešu stadiona projektsētājai drābi. Šī ziņa tika uzņemta ar galvinību.

Rudite Vanadzīja, raksturojot klubā vadītāju Austriju, atzina: "Tādu dūlu, labi nozīmī, nav daudz. Tie rīmītē darau savu darbību mieriģi, bet Austriim visu vajāg, ar pilnu klapu. Bez smaga

Piecos gados 326 medaļas!

MEDALNIEKI. Lielu devumu klubā "Āsaīs" bagātājā medaļu klāstā devuši ari Kristiāns Potašovs (no kreisās), Pārsla Purīja un Artūrs Jarullins.

Foto: MĀRSI BHOLCS

darbības nekonot, un klubas savien rezultātiem parādījis, ka viņi da no sirds."

Apsveikumā klubām svētkos bija atlētūji ari Latvijas Olimpiskās komitejas prezidents Aldrons Vrubļevsks un ģenerālskertētrs Zoržs Tīkmers. Starp apsveikumiem ar dziesmām un dejām uzstājās jaunie sportisti. Kā norādīja A. Ābolīgs, viņam svārigi, lai bēri aug jaunību, kāpēdāt, bet lai māk uzņēdot, uzdevējāt, cītas dzīvē nodergāt lietas un iemājas.

Ne par 100, bet 110 procentiem

Pateicības sapēma arī trīs jaunie sportīsti, kuri sevi labi parādījusi gan sportā, gan mācībās: Kristiāns Potašovs, Artūrs Jarullins un Pārsla Purīja. Par Pārlūpa treneris A. Ābolīgs teica: viņa un mīsu svāigākā čempione, 30.novembrī Kuldīgā Pārsla izcīnīja uzvaru 1000 m skrējienā B grupā. Treneris norādīja, ka 1000 m skrējienā no sportista

prasa lielu sapratni, un Pārsla distanci veikusi jautājusi pārdomāt: "Kad video ar Pārsla skrējēju nosūtīju, saņēmu kālēgēm ASV, viņi teica – te būs rezultāts!" Uzrunājot klubā atlētu, A. Ābolīgs vispirms cītēja kādu stāstīšu: "Reportieris jautāja bāgūrā varēselājam, kurš bija izcīnījis pasaules čempiona titulu. "Kad jūs trenēja laikā desmitēs paceljēt svaru, kāds po Šīm reizēm ir vissvarīgākais?" Cempions atbildēja: "Vienspārīgais."

Man ir patiess prieks, ka šos piecus gadus ikviens no jums centies pacelot šī 110.reizi. Ka esat strādājusi un tikai ar 100 procentu atdevi, bet ar 110 un vairāk. Droši varu teikt, ka man ir labākā sporta gājēja, kādu vien var vēlēties."

Artūrs Jarullins sarām ar "Drūvi" norādīja, ka dažiā klubā "Āsaīs" ir neatpamējama viņa dzīves sastādījā: "Ja es tur nebūtu, nezīnu, vai piedālotos citās aktivitātēs. Man ir liecīgi manda biedri, ar kuriem var pārņemt ne tikai sportiskās aktivitātēs, bet visus dienas notikumus, padarītiesi problemām. Mums ir liecīgi treneris, kurš prot dzāvēt"

di motīvēt, ari caur meditāciju."

Jautājis par gada spilgtākajiem notikumiem, viņš vispirms nosaucē treniņnotmetni Tatros, kur bijis otro gadu, tās bijušas lieklas un nezaicīmārstas dienas. Atmīnāja palīcis ari kātrs skrējējus. Gan tie, kas izdevējies, gan tie, kuros kāda lemesla dēļ nav viens sasniegē icēterēt.

"Dāzākā gataujoties, esī apņēmības pilns uzrūdīt labu rezultātu, bet patraueč kādas vescības problēmas. Tā gadījās pēdējā starptautiskā Kuldīgā, tāpēc esmu nobriedis nākamajā startā Igaunijā, janvāra sākumā, uzrūdīt labu rezultātu. Nākamajā gadā esmu apņēmības pilns rādīt arvien labāku sniegumu, cīnīties par medaļām. Būs nedaudz vieglāk, jo startēju kopā ar gadu jaunākumiem. Šogad bija ar gadu vecākiem. Tāpēc esēm pārāk iemīļots, bet dzīve ilgtiesībās korekcijas, ko negaidīja. Tāpēc nevar domāt, kas būs jābūdās mīrklis, kad viņi ir, bet bojās un rāda labus rezultātus." □

Viņš neslējp, ka sportā grib sasniegt daudz un iespējams pat

startēt Olimpiskajās spēlēs: "Viņmēr skats tās televīzijā, un apbrīnojās to cilvēkus, viņu apņēmību, pacietību. Es pilngāji iedomājos sevi starp skrējēju 800 metrus, labprāt gribētu izbaudīt šādu grandiozu sacensību gaisotni, kas ir kaut kas īpašs."

Komandas sjātā

Jau piektā sezona klubā darbojas Kristiāns Potašovs, var teikt, klubā veterāns. ARI viņš norāda, ka viess, ko dzīvē sasniedzis, iemācījies, noticis, pateicīties klubam: "Svarīgi, ka ir ne tikas sports, bet arī klubā iekārtas dzīve. Šī gada spilgtākie notikumi ir 4.vieta Latvijas čempionātā 1000 un 1500 metrus, un protams, nonemtie, kura ebumi šīs visus trīs gadus. Nākamajā sezōnā mērķis ir izceļīt vietu labāko trījnīkā un labot klubu rekordu. Tu pa spēkam, jo būs tiesīši man gads, iepriekšējā sezōnā startēju kopā ar gadu vecākiem, tāpēc trījnīkā netiku, nākamajā sezōnā trījnīkā."

Kluba vadītājs un treneris Austrijs Ābolīgs atzina, ka šīs pieci gadi paskrējusi kā mīrklis, tikai gatavoties pasākumam, montējot video slāstus, var redzēt, kā sportīsti izangūsi, kā izlabojušies viņu rezultātu. Glūži kā audzēkņi, ari treneris par gada svārigākajiem notikumiem min treniņnotmetes un izplūdz čempionu titulus: "Lai gan patiesībā secumā tituli nav pat tam sākījākais, tomēr ja vienēm tās tiks, tātad tās tiks, tātad tās tiks."

A. Ābolīgs saka, ka bija pārsteigs par piecos gados gūtāko medaļu skaitu, pēmēr vērā, arī tātad trenējās apmēram 20 bērnu. "Lai sportā kļūsas sasniegti, vajag atlētu, un ja klubā trīpjās trīsceturītējās atlētīgās bērni, tūkstātās, bet dzīve ilgtiesībās korekcijas, ko negaidīja. Tāpēc nevar domāt, kas būs jābūdās mīrklis, kad viņi ir, bet bojās un rāda labus rezultātus." □